

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kaczúr Lászlóügyvéd (.....) által képviselt felperesnek, a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. évi április hó 27. napján kelt 13.K.32.716/2009/10. számú ítélete ellen az alperes által 11.sorszám alatt, a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2011. évi január hó 19. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett részét részben, az indokolás tekintetében megváltoztatja, míg egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú perköltséget a felek maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 204 000 (azaz kettőszáz-négyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az alperest terhelő fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Holding Önkormányzati Vagyonkezelő Zrt. (a továbbiakban: ajánlatkérő) 2009. március 19-én gyorsított meghívásos eljárást indított a „..... Megyei Jogú Város Intézményei részére élelmezési szolgáltatások biztosítása” tárgyában. A részvételi felhívás nem adott lehetőséget a hiánypótlásra. A létrejövő szerződés időtartama 60 hónapban lett meghatározva.

A gazdasági és pénzügyi alkalmasság körében a III.2.2. pontjában előírt alkalmasság minimum követelménye a P2 alkalmassági feltétel körében a 30 napnál nem régebbi keltezésű, biztosító vagy egyéb pénzügyi intézmény által, adott tartalommal kiállított kárteljesítési kötelezvényt csatolása volt.

A III.2.3. pont szerint kellett megállapítani a műszaki, illetve szakmai alkalmasság megítéléséhez szükséges adatokat. Ennek M2 pontja szerint alkalmatlan az ajánlattevő, ha nem rendelkezik Város közigazgatási területén legalább 480 m² hasznos alapterületű, és ebből 240 m² hűtőkapacitással bíró raktárhelyiséggel, melynek a szerződés futamidejére szóló érvényes élelmiszer nagykereskedelmi raktár működési engedélye van. Az alkalmasságot a rendelkezésre álló eszközök, berendezések, illetve műszaki felszereltség leírásával kellett igazolni.

Az ajánlattételi határidőn belül ajánlatot kizárólag a felperes tett, akit az ajánlatkérő nyertesként ki is hirdetett.

A felperes az M2 szerinti alkalmassági feltételt a, mint erőforrást biztosító szervezet (a továbbiakban: erőforrás szervezet) útján igazolta, csatolva a raktárra és hűtőházra vonatkozó nyilatkozatot, a hűtőház mérési jegyzetét és egy 2008. május 19-én kelt bérleti szerződést. A szerződésben az mint bérbeadó és a mint bérlő, illetőleg az erőforrás szervezet, mint „új bérlő” kötött bérleti szerződést a 11159 hrsz. alatt felvett - az egyéb adatok szerint természetben a Repülőtéri út 10. szám alatt fekvő - 9093 m² nagyságú telephely megnevezésű ingatlanból a mellékleten jelölt kb. 1500 m² nagyságú bérleményre (parkoló és út, felvonulási épület, raktár). A szerződés 4/ pontja szerint a bérlő a bérleménybe mást nem fogadhat be, bérleti jogviszonyt nem létesíthet, annak használatát másnak semmilyen jogcímen nem engedheti át, arra jogot a más javára a bérbeadó hozzájárulása nélkül nem alapíthat. A 6/ pont alapján a bérbeadó a bérleti jogviszony fennállása alatt biztosítja a bérlemény megközelíthetőségét. (Az erőforrás szervezetnek a mellékleten B-vel jelölt hűtőháza a bérleti szerződéssel érintett ingatlanon fekszik.) A bérleti szerződést 2009. március 26-án akként módosították, hogy annak lejáratí ideje 2013. szeptember 30-a. A felperes csatolta még az erőforrás szervezet Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal 2598/1997. nyilvántartási számú, a Repülőtéri út 10. szám alatti ingatlanon lévő élelmiszer-nagykereskedelmi raktárára vonatkozó működési engedélyét.

A P2 pont szerinti pénzügyi és gazdasági alkalmassági feltételt a felperes a Zrt. 2009. március 25-én kelt „szándéknyilatkozat” megnevezésű okiratával kívánta igazolni. Eszerint a bank tájékoztatja az ajánlattevőt, hogy a közbeszerzési pályázathoz kért szolgáltatói felelősségbiztosítási ajánlatot befogadja, amely szándéknyilatkozat visszavonásig érvényes.

A Közbeszerzések Tanácsának Elnöke 2009. május 8-án hivatalból kezdeményezett jogorvoslati eljárást arra figyelemmel, hogy nem igazolták megfelelően a részvételi felhívás M2 alpontjában rögzített alkalmassági követelményt, sérült a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 114.§ (1) bekezdés e/ pontja és 115.§ b) pontja, az érvénytelen ajánlat elfogadásával pedig a Kbt. 111.§-ának (1) és (2) bekezdése. Az alperes a jogorvoslati eljárás megindítását követően hivatalból kiterjesztette az eljárást a P2 alpont szerinti alkalmassági körre, vizsgálta, hogy az ajánlatkérő eleget tett-e a Kbt. 111.§ (3) bekezdésének.

Az M2 pont tekintetében az alperes megállapította, hogy ebben a körben az ajánlattevő erőforrást biztosító szervezetre kívánt támaszkodni. Az igazoláshoz csatolt bérleti szerződés alapján azonban az ajánlattevő harmadik személynek minősül, függetlenül attól, hogy adott esetben a felépítmény egy részének tulajdonosa az erőforrást biztosító szervezet. A tulajdonjog csak a B jelű hűtőházra állapítható meg, minden más a bérbeadó tulajdonában van, és a szerződés egyértelműen kikötötte, hogy az ingatlannak harmadik személy általi bármilyen használata és hasznosítása a bérbeadó hozzájárulásához kötött: a felperes pedig ilyen harmadik személy. A kizárt hiánypótlás okán a hozzájárulás utólagos becsatolása nem lehetséges. Ezen túlmenően a B jelű ingatlan esetében a tulajdonjog nem is egyértelmű: a jogorvoslati eljárásban becsatolt eszköznyilvántartás alapján nem volt lehetséges a hűtőház konkrét beazonosítása. A beazonosíthatatlanság a működési engedély tekintetében is megáll, abból az sem állapítható meg, hogy ténylegesen a B jelű épületre vonatkozik-e. Az alperes megállapítása szerint további hibája az M2 ponthoz kapcsolódó alkalmasság igazolásnak, hogy a bérleti szerződést 2013. szeptember 30-ig kötötték, miközben a közbeszerzés tárgyra vonatkozó szerződés - megkötése esetén - csak 2014. július 6-án járna le.

A P2 alkalmassági feltétel körében az alperes értékelése szerint a banki nyilatkozatból nem következik a kötelezettségvállalás, ezen túlmenően a szándéknyilatkozat bármikor vissza is vonható.

Mindezekre tekintettel az alperes 2009. június 18-án kelt D.216/15/2009. számú határozatával megállapította, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 114.§ (1) bekezdés e/ pontjára tekintettel a Kbt. 111.§ (2) és (3) bekezdéseit, valamint a Kbt. 115.§-ának b) pontját. Ezért az alperes a részvételi szakaszt lezáró döntést, az ajánlattételi felhívást, és az azt követő döntést megsemmisítette, és az ajánlatkérőt 4.000.000 forint pénzbírság megfizetésére kötelezte.

A felperes keresettel támadta az alperesi határozatot. Álláspontja szerint az alperes mind a P2 mind az M2 pont tekintetében jogsértően járt el. Kifogásolta a jogorvoslati eljárás megindításának módját.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy jogszerűen járt el.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Indokolásában megállapította, hogy egyrészt a Közbeszerzések Tanácsa Elnökének a kezdeményezése - a teljes közbeszerzési iratanyag bekérése nélkül is

- jogszerű volt, tartalmában is megfelelt a Kbt. követelményeinek, továbbá az alperes eljárása, az eljárás hivatalbóli kiterjesztése során, megfelelt a Kbt. 334.§ (1) bekezdésének. A felperes ezen irányú kereseti kérelmei nem voltak alaposak.

A továbbiakban azt értékelte, hogy a felperes megfelelően igazolta-e az alkalmasságot, illetőleg, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 111.§ (1) bekezdésének megfelelően vizsgálta-e a jelentkezést. A perbeli felhívás értelmében a jelentkezőnek meghatározó tulajdonsággal bíró raktárhelyiséggel kellett rendelkeznie, és azt megfelelően kellett igazolnia. Ennek a követelménynek a jelentkezés - az alperes megállapításával szemben - megfelelt, ugyanis a ajánlatkérő csatolta a jelentkezéséhez az erőforrást biztosító szervezet azon nyilatkozatát, hogy területén milyen nagyságú és engedéllyel rendelkező raktárhelyiséggel rendelkezik. Az ajánlatkérőnek a Kbt. 111.§ (1) bekezdése értelmében nem kellett tovább vizsgálnia a jelentkezést - sem a bérleti szerződést, sem a működési engedélyt - hogy megfelel-e az alkalmassági követelményeknek.

A raktárhelyiség megközelíthetősége, a bérbeadói hozzájárulás szükségessége kapcsán az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy ilyen felhívást a dokumentáció nem tartalmazott, nem volt elvárható a jelentkezőtől annak igazolása, hogy a raktárhelyiséget ténylegesen megtudja-e közelíteni. Kétségtelen, hogy a bérleti szerződésben a bérlő és az új bérlő megnevezés használata nem volt következetes, azonban ez egyrészt nem adott alapot a jogsértés megállapítására, másrészt a szerződésnek azon tartalma, amely szükséges volt a közbeszerzési eljárás részvételi szakaszának jogszerűsége/jogszerűtlensége megítéléséhez egyértelmű volt.

Az elsőfokú bíróság mellőzte az eszköznyilvántartás vizsgálatát, mert az nem volt a jelentkezés része, hiánypótlásra nem volt lehetőség, így azzal a felperes nem igazolhatta alkalmasságát.

Megállapította továbbá, hogy a részvételi felhívás azt írta elő, hogy olyan raktárhelyiséggel kell rendelkezni „melynek a szerződés futamidejére szóló érvényes nagykereskedelmi raktár működési engedélye van”. Az tehát nem volt elvárás, hogy a bérleti szerződés időtartama a közbeszerzési szerződés futamidejéig fennálljon.

Mindezek okán az elsőfokú bíróság az M2 alkalmasság igazolási körben alaposnak értékelte a felperes keresetét.

A P2 alkalmassági feltétel körében rögzítette, hogy a szándéknyilatkozat fogalmát a Kbt. nem határozza meg, ilyen mintát az ajánlatkérő sem készített. Így azt, hogy a csatolt okirat megfelel-e az alkalmassági követelményeknek, annak alapján kell megítélni, hogy maga a felhívás milyen tartalmi követelményt támasztott a jelentkezővel szemben. Az okirat célja az volt, hogy az ajánlatkérő a szerződés teljesítés megkezdése esetére érvényesíteni tudja a felperessel szemben a kárát. Ebből következően a kárfizetési szándéknyilatkozatnak legalább azt a kifejezett vállalást kellett volna tartalmazni, hogy valamely személy kárfizetést fog - bizonyos feltételek bekövetkezése esetén - teljesíteni. Nem fogadható el olyan szándéknyilatkozat, amely csak formálisan teljesíti az ajánlatkérő elvárásait. Ezen érvénytelenségi ok fennálltára tekintettel utasította el az elsőfokú bíróság a keresetet.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte akként, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából kizárólag a P2 szándéknyilatkozathoz kapcsolódó megállapításokat vitatta.

Álláspontja szerint a közbeszerzési eljárásban a nyilatkozattal szemben formai szempontból kifogás nem merült fel, és a felhívás tartalmi követelményeknek is megfelel. Téves tehát az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a nyilatkozat az ajánlatkérő elvárásait formálisan teljesíti: valójában alkalmas volt annak előkészítésére, hogy a részvételre jelentkező nyertessége esetén a biztosítási szerződés a szükséges tartalommal megkötésre kerüljön. Az, hogy a szándéknyilatkozat „a visszavonásig érvényes” kitélt tartalmazza, nem akadály a kötelezettségvállalásnak: olyan terméket jelöl, melyhez bárki bármikor speciális adottságok felmutatása nélkül juthat hozzá, így a szándéknyilatkozat esetleges visszavonása sem képezne akadályt a biztosítóval történő szerződéskötésnek. Amennyiben az ajánlatkérő egyértelműen fogalmaz, vagy nyilatkozatmintát ad, a vita ki sem alakult volna.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság érdemi rendelkezését nem vitatva az indoklás részbeni-, az M2 pontra vonatkozó megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint a raktárhelyiséggel való rendelkezés követelménye magában foglalja, hogy oda a részvételre jelentkező korlátozás nélkül bejuthasson, a szerződés azonban ezt csak az erőforrás szervezet számára biztosította. Mivel a hiánypótlás lehetőségét kizárták, a hozzájáruló nyilatkozat pótlásra nem kerülhetett sor, s ennek egyenes következménye, hogy a felperes ajánlatát érvénytelenné kellett volna nyilvánítani. Az elsőfokú bíróság kapcsolódó indokolása az ajánlatkérő vizsgálati kötelezettségét, vizsgálatának terjedelmét olyan szűken értelmezi, amely már az alkalmasság jogintézményének garanciális jellege ellen hat. A raktárhelyiséggel rendelkezés esetében vizsgálni kellett, hogy biztosított-e annak megközelíthetősége. Ez elmaradt, így az ajánlatkérő nem tett eleget a Kbt. 111.§ (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének. Téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja is, hogy az eszköznyilvántartással nem kellett foglalkoznia az alperesnek. Hivatkozott továbbá arra, hogy az ajánlatkérő előírása szerint a raktárhelyiségnek a teljes futamidőre rendelkeznie kellett működési engedéllyel, az erőforrást biztosító szervezet engedélye 1997. október 21-ei, lényegesen korábbi mint a bérleti szerződés kelte, illetve az erőforrás szervezet eszköznyilvántartásában feltüntetett 2008. év. Ráadásul a működési engedély további beazonosíthatóságot szolgáló adatot nem tartalmaz, így nem állapítható meg, hogy kiterjed-e a hűtőházra. Felvilágosítás kérés hiányában kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a működési engedély ténylegesen a B jelzésű raktáráépületre vonatkozna.

Téves az az elsőfokú álláspont is, hogy az alperesnek nem kellett volna vizsgálnia a bérleti szerződés futamidejét, mivel az M2 pont egyértelműen a szerződéses futamidőre hivatkozott. A raktárhelyiség egyébként a szerződés teljesítéséhez szükséges volt, így igenis relevanciája van annak, ha a bérleti szerződés hamarabb megszűnik, mint ahogy a közbeszerzési eljárás alapján megkötendő szerződés lejár.

A felperes ellenkérelmében az alperes által támadott körben az elsőfokú ítélet indokainak helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a bérleti szerződés alapján téves és életszerűtlen azon alperesi állítás, amely szerint a raktár megközelíthetőségéhez a telek tulajdonosának hozzájárulása szükséges, az valójában a bérleményt érintő tartós jogviszony létesítéséhez kell. Egyébként az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy kizárólag a felhívásban és a dokumentációban foglalt követelmények igazolása várható el.

Az elsőfokú bíróság az eszköznyilvántartás tekintetében is helyes álláspontra helyezkedett. A működési engedély tekintetében is téves az alperesi álláspont, az ajánlatkérőnek a működési engedély kiadásához szükséges mellékletek tartalma alapján hivatalból tudomása volt és van arról, hogy a működési engedély melyik épületre vonatkozóan lett kiadva, illetőleg arról is, hogy mit tartalmaz egy működési engedély, így tisztában van annak esetleges korlátaival.

Az M2 pont a szerződés futamidejéhez a nagykereskedelmi raktár működési engedélyét kapcsolta, a raktárhelyiség használatára vonatkozóan felhívást nem tartalmazott.

A későbbiekben csatolta a 2010. december 1-jén kelt, a Fővárosi Ítéltáblához címzett nyilatkozatát, amely szerint a szándéknyilatkozat kiadásakor a ajánlatkérő felelősségbiztosítási ajánlatát ismerte, azt aszerint befogadta, a nyilatkozat szerinti tartalmi elemet magára nézve kötelezőnek fogadta el, és a későbbi szerződéskötésnek nem lett volna akadálya.

Az alperes nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet.

A felperes fellebbezése nem alapos, az alperes fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a fellebbezési eljárás terjedelmét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 247.§-a (2) bekezdésére figyelemmel - alkalmazva a Pp. 253.§-ának (3) bekezdését - a felek fellebbezéseiben előadott indokok szerint határozta meg. Ennek folytán nem érintette az elsőfokú ítéletnek a jogorvoslati kérelem előterjesztéséhez kapcsolódó ítéleti indokait, illetőleg a jogorvoslati eljárás kiterjesztésére vonatkozó megállapításait.

Az ajánlati felhívás M2 ponthoz kapcsolódó alkalmassági követelménye tekintetében a másodfokú bíróság elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú bíróság - a szerződések időbeliségét meghaladóan - a tényállás alapján helytálló következtetést vont le az alkalmasság igazolására vonatkozóan, mellyel egyetért. Indokolásából a másodfokú bíróság kiemeli, hogy az ajánlati felhívás alapján - melyet senki nem támadott, melyhez az ajánlatkérő és az ajánlattevő kötve volt - az M2 pont szerinti alkalmasságot - utalással a Kbt. 67.§ (3) bekezdés e/ pontjára - leírással kellett igazolni, a felhívás további követelményt nem támasztott. A felperes ajánlata az erőforrás szervezet nyilatkozatában adott leírással ennek megfelelt, amely mind magukra az eszközökre, mind a működési engedélyre kiterjedt: az

ajánlatkérőnek nem kellett a Kbt. 111.§ (1) bekezdése értelmében tovább vizsgálgódní.

Az alkalmasság igazolásának megfelelósege, és az ajánlatban kizárt hiánypótlási lehetőség okán helytálló az elsőfokú bíróságnak azon megállapítása is, amivel mellőzte az erőforrás szervezet eszköznyilvántartásának értékelését. A Fővárosi Ítéltőábla ugyanezen okok miatt nem tekintette alaposnak az alperesi fellebbezés vonatkozó előadását.

Az alperes fellebbezésére tekintettel a Fővárosi Ítéltőábla értékelése szerint valójában az a kérdés kap hangsúlyt, hogy az alkalmasságnak az erőforrás szervezet útján való igazolása során alkalmas lehet-e az erőforrás szervezetet megillető bérleti jogra alapított ajánlat.

A Kbt. 66.§-ának (2) bekezdése szerint az ajánlattevő a szerződés teljesítéséhez szükséges, az (1) bekezdés a/-d/ pontjában meghatározott alkalmassági követelményeknek megfelelhet úgy is, hogy más szervezet (szervezetek) erőforrásaira támaszkodik. Az ajánlattevő ebben az esetben köteles igazolni azt is, hogy a szerződés teljesítéséhez szükséges erőforrások rendelkezésére állnak majd a szerződés teljesítésének időtartama alatt. Az igazolás az érintett szervezet kötelezettségvállalásra vonatkozó nyilatkozatának benyújtásával történik.

Az erőforrás szervezetek által kötött bérleti szerződésekre a Kbt. többletkövetelményt nem támaszt. A felperes esetében az erőforrás szervezet nyilatkozott arról, hogy biztosítja a teljesítéshez szükséges erőforrásokat: az eljárás megfelelt a Kbt. 66.§ (2) bekezdésének, az ajánlati felhívás - visszautalva az előzőekre - más elvárást nem fogalmazott meg. Így az alperes alaptalanul hivatkozik arra, hogy a bérleti szerződés folytán vizsgálni kellett volna, hogy a felperes, mint a bérleti szerződés szempontjából harmadik személy, jogosult-e az ingatlanok megközelítésére, az út használatára, illetőleg arra, hogy a vizsgálat eredményeként a felperest nem illeti meg ezen jog.

Ugyanakkor a fentiekből az is következik, hogy a bérleti szerződés és a közbeszerzési szerződés időbelisége kapcsán az alperes alapos előadást tett. A felperesnek az ajánlati felhívás alapján csak leírást kellett adni a teljesítéshez szükséges felszereltségről. A kizárt hiánypótlás okán viszont nem volt tisztázható, hogy a felperes - az erőforrás szervezet bevonásával - akkor is képes lesz-e a közbeszerzési szerződés teljesítésére, ha ezen szerződés futamideje alatt lejár az erőforrás szervezet határozott időre kötött bérleti szerződése. A felperes által relevánsnak tekintett egyik szerződés kiesését követően új helyzet áll elő, melyről az erőforrás szervezet nem nyilatkozott, így nem állapítható meg, hogy a szerződés teljes tartamára teljesülnének az M2 pont szerinti alkalmassági feltételek. A Fővárosi Ítéltőábla hangsúlyozza, hogy az ajánlati felhívás M2 pontjához kapcsolódó alkalmassági követelményre nézve - szemben az elsőfokú bíróság indokolásával - nem csak a teljes szerződéses futamidőre fennálló működési engedély volt az elvárás, hanem az is, hogy egyáltalán legyen raktárhelyiség.

A Fővárosi Ítéltőábla ezért az elsőfokú ítélet indoklása 9. oldal harmadik bekezdését a fentiek szerint megváltoztatta.

A P2 pont szerinti alkalmassági követelmények körében a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, azokat itt nem ismétli meg.

A felperes fellebbezése nyomán a Fővárosi Ítéltábla újfent arra utal, hogy az ajánlati felhívás kizárta a hiánypótlást, így a fellebbezési szakban csatolt banki nyilatkozattal már nem pontosítható az ajánlat. Kiemeli továbbá, hogy az ajánlati felhívásban előírt alkalmassági feltétel igazolása szempontjából nem releváns, hogy - a fellebbezésben foglaltak szerint - olyan termékről van szó, melyhez bárki, bármikor, speciális adottságok felmutatása nélkül hozzájuthat. Az ajánlati felhívás megfogalmazta az alkalmassági követelményt, így azt igazolni kellett.

Fentiekre tekintettel az alperes helytállóan állapította meg, hogy a felperes ajánlata a Kbt. 114.§ (1) bekezdés e/ pontjára tekintettel érvénytelen volt, az érvénytelen ajánlat elfogadásával az ajánlatkérő oldalán sérült a Kbt. 111.§ (2) és (3) bekezdése, valamint a Kbt. 115.§-ának b/ pontja. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§ (2) bekezdését alkalmazva, az elsőfokú bíróság rendelkező részében helytálló ítéletét az indokolásnak a fellebbezéssel nem támadott részében nem érintette, fellebbezett indokolási részében részben megváltoztatta, az indokolás további részeiben és rendelkező részében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban nem volt számottevő eltérés a felek nyertességében, ezért rendelkezett a Pp. 81.§-ának (1) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla akként, hogy a felek maguk viseljék a másodfokú perköltséget. Ehhez igazodóan a 6/1986.(VI.26.) IM számú rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján viseli a felperes a másodfokú perköltséget 4.000.000 forint pertárgyérték alapján, figyelembe véve a fellebbezésen illeték bélyeg formájában már lerótt 36.000 forint fellebbezési illetéket, míg az alperest terhelő fellebbezési illetéket a 14.§ értelmében az állam viseli.

Budapest, 2011. évi január hó 19. napján

dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva s.k. előadó bíró,
dr. Rácz Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelül: